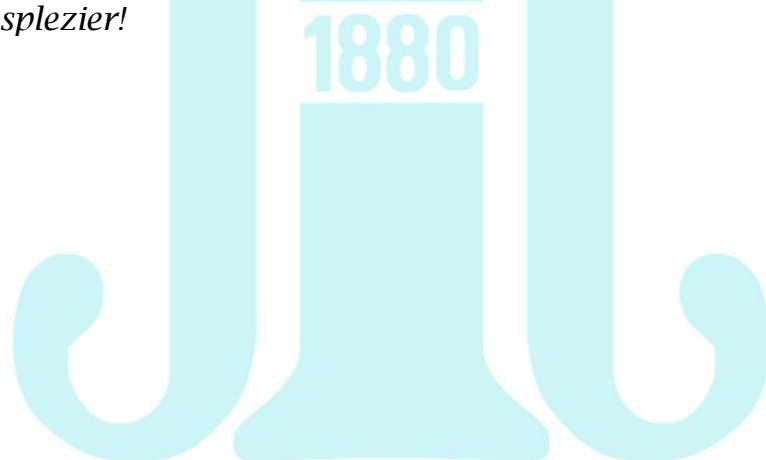

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GEZOCHT : EENZAME

blijspel in tien scènes

door

Do van Ranst

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2746

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GEZOCHT: EENZAME* op te voeren moet de naam van auteur *DO VAN RANST* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2002/0220/036
ISBN- 978- 90-385-07774

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Do van Ranst
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 dames – 3 heren)

PETER
EDWAAR
ZWERVER
BEA
TRIJS
SUZIE
SEZARIEN
MARIE-JEANNE
MADAME CHEVALIER
OMA

(eventueel dubbelrol is mogelijk)

DECOR

Woonkamer met driezit en fauteuil. (ronde) Tafel met stoelen. Telefoonkastje met telefoon. Deur naar keuken. Deur naar de gang en inkomdeur.

Sfeer: deftige indruk. Veel overdreven 'would-be' chique decoratiespullen.

Het stuk speelt zich af tijdens de kerstdagen maar dit is geen vereiste. Enkele kleine aanpassingen in de tekst zijn dan wel nodig.

KORTE INHOUD

Bea is verliefd op Peter. Maar het mag niet van Trijs, Bea's bazige, naast haar schoenen lopende moeder!

Bea doet een laatste verwoede poging om haar moeder ervan te overtuigen dat ze toch al vierentwintig is en dat het nu stilaan het moment is om haar vriendje Kerst te laten meevieren. Maar moeder heeft er geen oren naar want Peter studeert niet voor dokter of advocaat. Enfin, Bea verwijt haar moeder egoïstisch te zijn, waarop moederlief besluit om een goed werk te verrichten. Waarom nodigen ze eens geen eenzame uit met Kerst?

Goed plan, denkt iedereen. Ook Edwaar, Bea's vader, gaat ermee akkoord.

Moeder laat een prachtige advertentie in de krant zetten die zegt dat een stijlvolle, charmante, nette eenzame de perfecte partij is om met Kerstavond de voetjes onder de tafel te schuiven bij de familie Van Compernelle. En ja, de eerste 'eenzame' die zijn opwachting maakt is meteen: Peter!

Maar zo makkelijk gaat het niet! 'Alleen de allerbeste eenzame maakt een kans', zo zegt Trijs. Vandaar dat Bea een handvol halve gekken bij elkaar ronselt om achter die eer aan te gaan.

Zo zijn er: De zusjes Suzie en Sezarien, een welriekende zwerver en Marie-Jeanne met een drankprobleem. En alsof dat nog niet genoeg is maakt ook de poepchique vriendin van Trijs, madame Chevalier, haar opwachting. Net op het moment dat het juist niét kan.

Niemand had echter aan oma gedacht, Edwaars oude, lieve moeder waar niemand op zat te wachten, maar die tijdens het hele verhaal toch hier en daar aanwezig 'probeert' te zijn en daar pas tegen het einde écht in slaagt.

Scène 1

(Een meisje (Bea) ligt met haar vriend (Peter) op de bank te kussen.)

PETER : Oh, poepie!

BEA : Oh, snoepie!

PETER : Mijn popje!

BEA : Mijn dotje! Zeg Peter, ik denk dat je nu toch maar beter weggaat hoor. Mijn ma kan elk moment binnenkomen.

PETER : Ach Bea, ik zal wel op tijd weg zijn. Trouwens, je kan haar al van ver voelen aankomen. De warmte die zij uitstraalt!

BEA : Och gek! Hoe bedoel je dat nu weer?

PETER : Wel, van alle vuurspuwende draken is zij toch de warmste?

BEA : Onnozelaar! Maar je hebt wel gelijk. Mijn ma is echt een draak van een mens. Maar goed, we zitten er toch maar mee.

PETER : Kom hier, dat ik u nog eens vastpak!

BEA : Nee, Peter, hou ermee op! Ik voel mij niet op mijn gemak. Ik moest de ballen in de kerstboom hangen. Ze zal merken dat ik met iets anders ben bezig geweest.

PETER : Ballen zijn ballen, hé Bea. Wees gerust, van mij zal ze het niet te weten komen.

BEA : *(duwt Peter van zich weg)* Nee, even serieus Peter, ze mag echt niks merken.

PETER : Verdorie, Bea, je bent ondertussen vierentwintig, wordt het nu niet stilaan tijd dat je ma weet dat je van 't straat bent?

BEA : Hela, een beetje respect hé! Trouwens, als het aan haar lag had ik nog nooit de straat gezien! Kijk maar naar mijn pa, die mag ook alleen maar naar buiten als het voor de vuilzakken op straat te zetten is, en die is al bijna vijftig.

PETER : Al goed dat hij op uur en tijd mag gaan werken van haar.

BEA : Ja, dat is natuurlijk iets anders. De sukkelaar moet nog gaan bijklussen om haar taartjes en gebakjes te kunnen betalen die ze met die zuurpruimen van haar zogenaamde vriendinnen elke namiddag naar binnen gaat werken. *(Bootst haar*

moeder na, overdreven) Oh, Madam Chevalier, heb je dat kleedje zien hangen in de vitrine van Couture Jean-Paul?

PETER : (*bootst een andere vrouw na*) Ah, maar nee, Marie-Teresa Van Compernelle, ik ben nog maar net terug van de Côte d'Azur. Ik heb nog niet eens de tijd gehad om mijn nagels deftig te vijlen.

BEA : Goh, Madame Chevalier, voor vrouwen als wij moesten ze een standbeeld zetten.

PETER : En op de sokkel zou dan moeten staan: zij leerden hun volk gebakjes eten. (*Terug met gewone stem*) Gelukkig maar. Als ze dat niet deed, zag ik je nooit! Kom hier, ik zal ù eens opeten.

BEA : Och, Peter! Ik krijg het er helemaal warm van.

PETER : Verdorie! Is de draak daar?

BEA : Hoor je haar?

PETER : Nee, maar je zei dat je 't warm kreeg, vandaar.

BEA : Ach, flauwe. (*gaat rechtstaan*) Kom, help me een beetje met die kerstboom. Dan zal de treurwilg niks merken.

PETER : Over Kerst gesproken. Wat doen jullie zoal met Kerstavond?

BEA : Ach, zoals elk jaar, zeker? Eerst een weerloze kalkoen met truffels volsteken en daarna meedogenloos opeten.

PETER : Hmm, dat klinkt spannend. Je kijkt er al ongelooflijk naar uit zeker?

BEA : Ik haat het idee alleen al... Ik wou dat ik bij jou kon zijn, deze Kerst!

PETER : Was dat maar waar. Weet je dat ik helemaal alleen ben op Kerstavond?

BEA : Je meent het?

PETER : Yes! Ma en pa gaan skiën.

BEA : Zonder jou? Hoe komt dat dan?

PETER : Pa gaat met zijn lief en ma gaat met haar baas.

BEA : Dus ook met haar lief.

PETER : Juist. En ik kan dus niet mee want ik weet zagezegd nog niet dat mijn pa een lief heeft en mijn ma een baas. Allez, ik bedoel: ook een lief.

BEA : Oh Peter, kon je maar naar hier komen, dat zou...

PETER : Hé ja! Dat is een idee! Nodig mij gewoon uit. Ik zal doen alsof ik jouw ma lekker vind en de kalkoen plezant, beloofd!

BEA : Wat?

PETER : Euh, ik bedoel: ik zal doen alsof ik jouw ma plezant vind en de kalkoen lekker.

BEA : Ik zou je maar al te graag uitnodigen. Maar je weet goed genoeg...

PETER : Dat de treurende draak daar niet mee akkoord zal gaan.

BEA : Ah, je weet het!

PETER : *(gespeeld triest)* Ik zal helemaal alleen en eenzaam zijn met Kerst! Maar wacht eens... Hé ja, dat is het! Zeg dat je een eenzame ziel voor Kerst uitnodigt! Soms doen mensen dat. En dan kom ik. Wat denk je?

BEA : Och, alsof ze voor zo een goede daad te vinden zal zijn zeker? Dat mens heeft nog nooit iets voor een ander gedaan.

(Er weerklinkt lawaai in de keuken. Bea en Peter schrikken. Het is Trijs die thuiskomt.)

TRIJS : Joehoe, Beatrijs! Ik ben thuis!

BEA : Verdorie toch! Waarom kan die zich nu nooit eens verslikken in een van haar gebakjes? Komaan, scheer je weg! *(Ze duwt Peter naar de deur. Hij geeft haar nog een kus in de deuropening.)*

TRIJS : *(vanuit keuken)* Staat de boom al?

BEA : *(Duwt Peter dicht tegen zich aan.)* Euh, ja! Hij staat! *(fluisterend)* Hup, ga weg! Ik zie je graag.

PETER : Ik jou ook! Dag, poepie.

BEA : Dag, snoepie.

PETER : Dag, mijn popje.

BEA : Dag, mijn dotje.

TRIJS : *(Staat in keukendeuropening. Ze heeft een grote dot slagroom op haar neus. Kwaad.)* Beatrijs!

BEA : *(Duwt snel de deur toe. Roept naar de deur.)* 't Is nog veel te vroeg om driekoningen te zingen!

TRIJS : Een man alleen die driekoningen komt zingen?

BEA : Euh... *(terug naar de deur)* En zie maar dat die andere twee koningen tegen zes januari genezen zijn! *(zet een engelengezichtje op)* Dag mammie. Er hangt een halve spuitzak slagroom op je neus.

TRIJS : Oh, hemeltje! *(wrijft de slagroom van haar neus en eet het op)* Dag, schattebout. Is de pappie nog niet thuis?

BEA : Nee, hij heeft daarnet gebeld dat hij nog naar de familie Verstichele gaat om de rododendron te snoeien.

TRIJS : Ach ja, in de tuin- en landschapsarchitectuur heb je nooit gedaan hé.

BEA : Bij de groendienst van 't stad zal je bedoelen.

TRIJS : Beatrijs, doe niet zo denegredere...

BEA : Denigrerend, mammie.

TRIJS : Denigrerend over onze pappie zijn betrekking, Beatrijs.

BEA : Ach, er is toch niemand van je 'vriendinnen' in de buurt zeker. *(Gaat kniezend op de bank zitten.)*

TRIJS : Wat is er mijn schatje? Scheelt er iets?

BEA : Ach, niks.

TRIJS : Jawel, Beatrijs. Ik merk het aan de gedesillusiee...

BEA : Gedesillusioneerde, mammie.

TRIJS : Gedesillusioneerde blik in uw ogen, Beatrijs.

BEA : Mammie, ik heb liever dat je mij gewoon Bea noemt. Iedereen noemt me Bea.

TRIJS : Dat is niet waar. De dames Dumoulin en Chevalier... noemen jou ook Beatrijs.

BEA : De dames Vandemolen en De Ridder, bedoel je.

TRIJS : Ach, het doet er allemaal niet toe. Ik wil weten wat er met je scheelt. Het doet me verdriet als je zo sip kijkt. Kom op, vertel de mammie wat er aan de hand is.

BEA : Het is... Kerstmis!

TRIJS : Dat is niet waar Beatrijsje, dat is binnen drie dagen.

BEA : Neenee, ik bedoel: dat is er aan de hand. Ik heb geen zin in die hele bedoening.

TRIJS : Maar liefje, het is toch steeds reuzegezellig! We vullen een weerloze kalkoen met truffels en eten die daarna met zijn allen meedogenloos op. Dat, mijn liefje, is Kerst!

BEA : Dan heb ik dat vroeger op school toch anders geleerd. Maar enfin, ik heb er geen zin in.

TRIJS : Goed, dan vullen we een ander beest. Als je dat wil. Zeg het maar: een vos, een eland, een aap, een walvis. Enfin, als het maar chique is.

BEA : Ach mammie, daar gaat het niet om.

TRIJS : Oef, gelukkig maar, want ik had de kalkoen al besteld. Als ik dat voor maart deed, kreeg ik een fikse korting. Vertel op, wat schort eraan?

BEA : Wel, mammie, ik ben...

TRIJS : Oh, nee! Zeg dat het niet waar is.

BEA : Jawel!

TRIJS : Hoe lang al?

BEA : Twee maand.

TRIJS : Oef! Geen nood, dan kunnen we er nog iets aan doen.

BEA : Op Peter!

TRIJS : Wat?

BEA : Verliefd!

TRIJS : Oh, ik dacht...

BEA : Zwanger?

TRIJS : Neenee, veel erger! Dat je je lidgeld van de golfclub vergeten te betalen was.

BEA : (*ironisch*) Och, mammie! Zou ik jou zoiets verschrikkelijks willen aandoen?

TRIJS : Nee, natuurlijk niet. En, euh... die Jean-Pierre, wat is hij voor iemand?

BEA : Peter, mammie!

TRIJS : Jaja, dat zeg ik. Jean-Pierre.

BEA : Ik heb hem leren kennen in de bibliotheek.

TRIJS : Hmmm, dat klinkt niet slecht. Afdeling geneeskundige boeken?

BEA : Nee!

TRIJS : Psichisiologoli...

BEA : Psychologische?

TRIJS : (*enthousiast*) Ja?

BEA : Nee! Bij de strips. Hij zat De Rosse Reus van Suske en Wiske te lezen.

TRIJS : Ach, mijn lieve Beatrijs! Je loopt recht in je ongeluk!

BEA : Waarom? Ben jij met pappie in je ongeluk gelopen, misschien? Jij hebt hem leren kennen...

TRIJS : Stop!

BEA : Op de...

TRIJS : Stop, zeg ik je! Niemand hoeft dat te weten. Daar heb ik je jaren geleden heel veel zakgeld voor gegeven. Geen oude koeien uit de sloot halen, zeg ik altijd.

BEA : Ah, nu zeg je het zelf waar je papa leren kennen hebt.

TRIJS : Och, het ontglipte me. Kom, hou er maar over op.

BEA : Papa is een hele lieve man die alles voor je zou doen. En hij is toch ook geen dokter of advocaat of...

TRIJS : Psychopaat.

BEA : Psycholoog!

TRIJS : Dat zeg ik, liefje, speculoos.

BEA : Ach, mammie, waarom hou je niet eens op met je dikdoenerij!

TRIJS : Beatrijs, let op je woorden. Je bent nog altijd tegen je bloedeigen allerliefste mamietje bezig.

BEA : Goedgoed, het spijt me.

TRIJS : Vertel me nu eens, Beatrijs, wat heeft die Jean-Pierre nu met Kerst te maken?

BEA : Ik zou graag hebben dat hij naar hier komt met Kerstmis.

TRIJS : Wat? Ben je nu helemaal gek? Geen sprake van!

BEA : Toe mammie! Ik ben toch al vierentwintig?

TRIJS : Toen ik vierentwintig was speelde ik nog met de poppen.

BEA : Dat was in de prehistorie. De tijden zijn veranderd!

TRIJS : Beatrijs, ik duld geen vreemde in ons huis op zo een belangrijke feestdag. Kerstmis is een uitgelezen moment om met je dierbare familieleden aan tafel te zitten.

BEA : Wel, Peter is mijn dierbare! Ik hou van hem en zou heel graag met hem op de tafel... Euh, allez...

TRIJS : Hoe kan je nu al weten dat je van hem houdt? Hij heeft vast nog niet eens een diploma.

BEA : Wat heeft dat nou met houden van te maken?

TRIJS : Heel veel! Een diplome betekent een goed positie en een goed positie betekent geld.

BEA : En wat heeft dat dan met liefde te maken?

TRIJS : Weinig geld betekent weinig liefde. Neem dat maar van je mammië aan. En je mammië kan het weten want die bestond al in de prehistorie. Hmmm?

BEA : Wel, dan weet ik waarom er hier zo weinig liefde is. Bedankt!

TRIJS : Neem dat onmiddellijk terug, Beatrijs!

BEA : Oké, oké, hier is wel... hmmm, een heel klein beetje liefde.

TRIJS : Ach, nee, dat bedoelde ik niet. Ik bedoel: Hier is wél geld!

BEA : Mammië, Peter... euh, Jean-Pierre is een hele nette, beleefde, goed opgevoede jongen. Je zal hem heel aardig vinden. Ik beloof het je!

TRIJS : Beatrijs, nee is nee. Trouwens, zolang ik niet met zijn ouders heb kennismakaakt komt hij hier niet binnen.

BEA : (*stilletjes*) Zolang zij niet met jou kennismaken mag ik daar juist wel nog binnenkomen, ja!

TRIJS : Wat zeg je daar?

BEA : Neenee, niks. Mammië... ik vind dat jij alleen maar aan jezelf denkt!

TRIJS : Beatrijs, dat is niet waar! Ik denk ook aan anderen.

BEA : Oh ja? Aan wie dan?

TRIJS : Aan... aan... allez, ja... dinges, euh... Och, Beatrijs. Je moet nu ineens niet over iets anders beginnen.

BEA : Iets anders? We waren toch over Kerstmis bezig? En is dat niet waar Kerst om draait? Iets goed doen voor iemand anders? Je zegt eerst dat je het zo erg vindt als ik verdrietig ben. Maar als ik je vraag om er iets aan te doen, wil je niet. Wel, mijn allerliefste, zoetste mammië, dan ben je egoïstisch!

TRIJS : Ik ben niet egoïstisch!

BEA : Egoïstisch!

TRIJS : Wel, dat zeg ik:... euh, dinges. Al wat ik wil is een beetje klasse in dit huis. Is dat dan zo veel gevraagd, misschien?

PETER : Peter hééft klasse!

TRIJS : Dat kan niet, Beatrijsje. Iemand die strips leest kan nooit klasse hebben. Iemand die hoogstaande lectuur leest wel. En nu moet ik er vandoor want om

zes uur is de boekenwinkel gesloten en heb ik geen Dag Allemaal voor vanavond. Au revoir!

BEA : *(als Trijs de deur uit is.)* Draak!

Scène 2

(Bea en haar vader, Edwaar, zitten aan tafel. Trijs komt met het eten uit de keuken.)

TRIJS : Voilà, le diner est prêt. Beatrijs, doe je ellebogen van tafel!

BEA : Eerst moet ik mijn haar in een staart doen, dan moet ik mijn mouwen afrollen en het knoopje van mijn bloesje dicht doen. Is er nòg een nieuwe huisregel bijgekomen?

EDWAAR : *(spottend)* Ja, uw teennagels knippen en het haar van uw benen doen, anders kom je hier niet aan tafel.

TRIJS : Edwaar, u werd niks gevraagd!

EDWAAR : Zeg eens, mijn druivensuikertje, wat schaft de pot vandaag?

TRIJS : Kwartellevertjes met een sperzieboon op een bedje van klaverblaadjes.

EDWAAR : Dat is allemaal goed en wel, mijn botervlootje, maar ik bedoelde: wat éten we, mijn konijntje?

BEA : Oh pa, zwijgt! Mmmm, konijn!

TRIJS : Inderdaad, zwijg! Sinds ik die cursus volg bij Chez Jean-Jacques Gigip, komt er hier alleen nog haute-couture op ons bord.

BEA : Haute-cuisine, mammie.

TRIJS : Dag zeg ik, haute-couture. *(Ze haalt met veel zwier het deksel van haar schaal.)*
Tadaaa!

(Edwaar en Bea gaan tegelijk rechtstaan.)

EDWAAR : Komaan, Bea we gaan...

TRIJS : Tututut, blijven zitten, alle twee! Jullie gaan niet om frieten!

EDWAAR : Wie zegt dat wij om frieten gaan? Wij gaan Chez Jean-Jacques Gigip eigenhandig een lap op zijn bakkes geven !

TRIJS : Blijven! Zeg ik.

(Bea en Edwaar gaan terug zitten.)

EDWAAR : *(Wijst naar het eten)* Trijs, dit kan je nu toch niet menen?

TRIJS : Awel, wat scheelt eraan?

EDWAAR : Ik heb een hele dag gaan werken, dat scheelt eraan. Ik heb niet de hele dag veldsla uit de gazon van de familie Verstichele staan trekken om hem daarna op mijn bord te krijgen!

TRIJS : Dit is geen veldsla, dit zijn klaverblaadjes. Dat brengt bovendien geluk.

EDWAAR : Awel, heel veel geluk ermee dan. Salut en de kost.

BEA : Maak je geen zorgen, pappie, ik denk dat dit een staaltje is van wat we straks écht gaan krijgen. Een echantillonnetje, zoals ze zeggen.

TRIJS : Oh, jullie begrijpen niets van gastronomie! Trouwens, al het geld dat we uitsparen met een karige maaltijd...

EDWAAR : Kunnen we aan taartjes uitgeven, zeker! Saluut!

TRIJS : Edwaar, laat mij uitspreken! Ik wou zeggen: kunnen we investeren in een goed doel!

BEA : Wablief? Mammie, ben jij dat?

TRIJS : Ja, Beatrijsje, ik ben het!

EDWAAR : Er zat drank in je gerecht, zeker?

TRIJS : Nee, ik meen wat ik zeg. Ik ga een goede daad stellen, zoals dat heet.

EDWAAR : Ah, ga je terug naar je moeder?

TRIJS : Edwaar, als je niet ophoudt, ga jij naar je moeder, basta!

EDWAAR : *(Zet zich onmiddellijk recht)* Dat moet je geen twee keer zeggen, die maakt tenminste éten klaar in plaats van mierennieren op een bedje van graspunten.

BEA : Wacht, ik ga mee!

TRIJS : Blijven zitten, zeg ik! En luisteren naar wat ik te zeggen heb. Ik ga dus een liefdadigheid doen. Volgens ons Beatrijs denk ik namelijk alleen maar aan mezelf.

EDWAAR : Maar, suikerklontje, zou je dat nu wel doen? Dat is vermoeiend hoor!

TRIJS : Denk je dat ik van chocolade ben, misschien?

EDWAAR : Neenee, schatje, want dan hadden de dames Dumoulin en Chevalier je allang opgegeten.

BEA : En, mammié, wat ga je dan precies doen als goede daad?

EDWAAR : Voor halftwaalf uit je bed komen?

TRIJS : Nu niet het onmogelijke gaan verlangen, hé Edwaar. Nee, ik ga, bijvoorbeeld... euh... geld storten!

EDWAAR : Zet dat onmiddellijk uit je hoofd!

TRIJS : Oh ja? En waarom dan?

EDWAAR : Je kan niet weggeven wat je zelf niet hebt.

TRIJS : Och, we hebben geld genoeg!

EDWAAR : Dat we geleend hebben van de bank, zal je bedoelen. En dat is géén liefdadigheid.

BEA : Mammietje, ik wil je niet ontgoochelen, maar pappie heeft wel overschot van gelijk, hoor. Zo dik zitten we er nu ook weer niet in, hé.

TRIJS : Oké dan, dan ga ik... even denken... euh, de kindjes eten geven in Afrika.

EDWAAR : En ons laat je verhongeren? Awel, 't is proper!

TRIJS : Daar zouden ze maar wat blij zijn met de delicatessen die ik klaarmaak! Ondankbare mensen!

EDWAAR : Schatteboutje,...

BEA : Pappie, je moet niet altijd over eten beginnen. Mijn maag rammelt ervan!

EDWAAR : Ja, 't is waar Bea'tje. *(tot Trijs)* Mijn duifje...

BEA : Pa!

EDWAAR : Euh, schatje, als je dan toch aan liefdadigheid wil doen, kies dan iets wat geen geld kost. Loop een marathon ten voordele van iets. Of ga een paar weken paalzitten.

TRIJS : Ach, Edwaar, àlles kost geld! Hoe kan je nu iets goed doen als het geen frank mag kosten?

BEA : Hé, maar wacht eens...

EDWAAR : Op wat, Bea'tje?

BEA : Ik heb het!

TRIJS : Vertel op, Beatrijs. Ik word gek van nieuwsgierigheid! (*geeuwt*)

BEA : 't Is toch Kerstmis, hé.

EDWAAR : Ja, da's waar. (*tot Trijs*) Lieve!ing, wat eten we dan?

TRIJS : Hou je klep! Bea, vertel verder.

BEA : Wel, met Kerstmis zijn er veel mensen alleen!

TRIJS : Mensen die met Kerstmis alleen zijn, zijn dat het hele jaar door. Kijk maar naar uw grootmoeder. Dus, wat wil je nu eigenlijk zeggen?

BEA : Ik wil zeggen: het zou een hele goede daad zijn om eens een eenzame uit te nodigen die dan Kerst met ons kan doorbrengen.

TRIJS : 'k Mag er niet aan denken, zo 'n vreemde luis in mijn huis!

BEA : Mammie, je zei dat je aan liefdadigheid ging doen, weet je nog?

EDWAAR : Ons Bea heeft gelijk, Trijs. Dat zou inderdaad een heel goeie, voordelige oplossing zijn.

TRIJS : Kunnen eenzame mensen afwassen?

BEA : Maar natuurlijk kunnen die dat!

TRIJS : Allez, dan is dat toch niet zo een slecht gedacht.

EDWAAR : Poezemieke, jij bent veel en veel te goed voor deze wereld!

TRIJS : Ah, je weet het! Vooruit, nu naar boven zonder eten!

(Licht dooft.)

Scène 3

(Bea staat bij de voordeur met haar hoofd naar buiten.)

BEA : Psst! Peter, ze is weg! Kom maar!

(Peter komt binnen)

PETER : Ooooh, ik ben zo blij dat ik je zie, mijn poepie!

BEA : En ik ben zo blij dat ik jou zie, mijn snoepie!

PETER : Oh, popje!

BEA : Oh, dotje!

PETER : Blijft de draak lang weg?

BEA : Ik denk het wel.

PETER : Een jaar?

BEA : Een halfuur.

PETER : Hmm, 't is beter dan niks.

BEA : Zeg, ik heb heel goed nieuws!

PETER : Ze blijft toch een jaar weg?

BEA : Neenee, iets heel anders. Jij zei toch dat je deze Kerst alleen bent, hé.

PETER : Ja, spijtig genoeg wel.

BEA : Wel, ik kan er voor zorgen dat dat niet zo is.

PETER : Je hebt me toch geen hond gekocht?

BEA : Neenee, luister. Ik had aan mammie nog een keer gevraagd of ik mijn vriend niet voor Kerst mocht meebrengen.

PETER : En?

BEA : Niets van, natuurlijk! Maar geen nood. Ik had gezegd dat ze egoïstisch was en alleen maar aan zichzelf dacht, en zo. Enfin, gewoon de waarheid. En toen zei ze ineens tegen pappie dat ze iets goeds wou doen.

PETER : Ze verhuist naar de Noordpool en komt pas terug als ze er zonnebloemen kan kweken?

BEA : Nee, ze meende het. Ze wou echt iets goed doen! En toen stelde ik voor om een eenzame uit te nodigen voor Kerst! Goed hé!

PETER : 'k Ben er vet mee!

BEA : Ja, veel te eten zal je hier niet krijgen, da's waar.

PETER : Hoe? Ben ik dan die eenzame?

BEA : Maar ja! Dat had je toch zelf gezegd, gisteren? Jij bént toch eenzaam met Kerst?

PETER : Ja, dat is allemaal wel goed, maar hoe zal het zover komen dat ze juist mij inviteert?

BEA : Dat is heel makkelijk. Ik heb gehoord dat ze een advertentie in de krant zal laten zetten: eenzame gezocht!

PETER : Je meent het!

BEA : Echt waar. Dus jij moet de eerste zijn die reageert. En het enige wat je dan moet doen is ervoor zorgen dat je haar aanstaat.

PETER : Dus het komt erop neer dat ik de dikke nek moet komen uithangen.

BEA : Een eenzame dikke nek dan. Neenee, je gedraagt je gewoon heel netjes en af en toe gebruik je een heel geleerd woord dat ze niet begrijpt. Gegarandeerd nodigt ze je uit! Doe ook nu en dan een beetje zielig, wan tenslotte ben je eenzaam. Enfin, succes verzekerd! En dan, mijn lieveling, zijn we samen met Kerst!

PETER : Een mens moet er heel wat voor over hebben!

BEA : Héb je dat dan niet voor mij over, misschien?

PETER : Maar toch wel. Daar gaat het niet om. Alleen, ik vind het gewoon niet eerlijk dat we niet gewoon samen kunnen zijn zonder al die heisa.

BEA : Ja, je hebt gelijk. Maar je zal zien, eens je haar hart gestolen hebt...

PETER : Zou je er alles voor doen om het zo vlug mogelijk weer kwijt te raken, zeker!

BEA : Ja, vraag dat maar eens aan mijn pa.

(Licht dooft.)

Scène 4

(Trijs komt de woonkamer in waar Bea en Edwaar zitten. Trijs heeft een papier in haar hand.)

TRIJS : Voilà zie, mijn advertentie is klaar!

BEA : Mag ik ze eens lezen, mammié?

TRIJS : Ach, je zou alleen maar commentaar hebben, zoals altijd.

BEA : Nee, echt niet. Ik ben gewoon nieuwsgierig, dat is alles. *(Bea krijgt het papier en begint stilletjes te lezen.)* Mammié, dat meen je niet, hé!

TRIJS : Zie je wel! Altijd commentaar.